

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3179/2022
11.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића, Драгане Маринковић, Зорана Хацића и Марине Милановић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Иванковић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за заштиту имовине и одржавање објеката „Колубара услуге“ д.о.о. Лазаревац, чији је пуномоћник Немања Борисављевић, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж1 321/21 од 09.02.2022. године, у седници већа одржаној 11.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 321/21 од 09.02.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж1 321/21 од 09.02.2022. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Лазаревцу П1 30/21 од 17.05.2021. године, ставом првим изреке, одбачена је тужба тужиоца којом је тражио да се утврди да је правно ништава изјава тужиоца бр. .. од 22.08.2014. године и да не производи правно дејство. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 45.850,00 динара, у року од 8 дана од дана пријема пресуде, са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Решењем Вишег суда у Београду Гж1 321/21 од 09.02.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Лазаревцу П1 30/21 од 17.05.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку (посебна ревизија).

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23- др. закон) – у даљем тексту: ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија

ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Посебна ревизија, дакле, може да се изјави само због погрешне примене материјалног права. Из тог разлога су за њену дозвољеност ирелевантни наводи тужиоца о учињеним битним повредама одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 194. ЗПП и из члана 374. став 2. тачка 2) у вези члана 420. и тачка 12) ЗПП.

Тужилац је тужбом у овом спору тражио да се утврди да је правно ништава његова изјава од 22.08.2014. године којом опрашта туженом послодавцу сва евентуална потраживања по основу радног односа и да иста не производи правно дејство, као и да се обавезе тужени „Колубара – услуге“ д.о.о. Лазаревац да тужиоцу на име накнаде штете због неискоришћених дана годишњег одмора за 2014. годину, услед престанка радног односа, плати износ од 23.847,39 динара са припадајућом законском затезном каматом. О захтеву тужиоца у делу за накнаду штете је правноснажно одлучено доношењем пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1930/20 од 14.01.2021. године.

Код таквог стања ствари, по оцени Врховног суда, не постоје услови да би се дозволило одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против одлуке о одбачају тужбе за утврђење која је заснована на одредби члана 194. ЗПП. Означена процесна одредба предвиђа правни интерес као процесну претпоставку за тужбу за утврђење, а он не постоји уколико је доспео захтев за чинидбу. У конкретном случају захтев за накнаду штете због неискоришеног годишњег одмора (чинидбу) је доспео и о њему је правноснажно одлучено.

Из наведених разлога, не постоји потреба да се о посебној ревизији тужиоца одлучује из било ког разлога прописаног чланом 404. став 1. ЗПП, због чега је донета одлука као у ставу првом изреке.

Како вредност предмета спора у конкретном случају очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе 01.09.2017. године, која вредност предмета спора је чланом 403. став 3. ЗПП прописана као меродавна за дозвољеност ревизије, ревизија тужиоца није дозвољена на основу члана 410. став 2. тачка 5) ЗПП.

Са изложених разлога, на основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија,
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Упрвитељ писарнице
Марина Антонић